

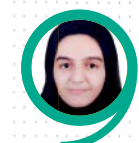

گپ و گفت

ضمیمه نوجوان

شماره ۴۱ دی ۱۳۹۹

نوجوان

مینو سادات
آقائی نژاد

گفت وگو با مهدی سالم، مدیر شبکه امید

از کار با نوجوان ها خسته نمی شویم

هر کسی ممکنه دغدغه ای رو در طول عمرش دنبال کنه. یکی بحث های علمی برآش مهمه و یکی مثلا مسائل اجتماعی. اما حتما قبول دارید تعداد آدم هایی که بدون هیچ قاعده خاص یا تبصره و بندی، دغدغه مند حوزه نوجوان هستن خیلی کمه. این شماره از نوجوانه سراغ یکی از همون ها رفتیم، یعنی دکتر مهدی سالم، مدیر شبکه امید صدا و سیما.

چی شد که اومدید سراغ حوزه نوجوان؟

من هم مثل خیلی ها از نوجوانی و حتی کودکی علاقه مند این جنس کارها بودم. بچه های محله را دور خود جمع می کردم و برایشان برنامه اجرا می کردم و عاشق فعالیت های فرهنگی بودم. بزرگ تر که شدم همین مسیر رو ادامه دادم. با توجه به فعالیت های گسترده فرهنگی و تجربه هایی که توی این راه کسب کردم، متوجه این موضوع شدم که یکی از مهم ترین دوران زندگی که می تونه تأثیرگذاری به سزایی در جامعه داشته باشه، دوران نوجوانیه و اگه قصد داریم تأثیری در جامعه ایجاد کنیم یا حتی بخوایم آسیب شناسی ای از دوران جوانی و بزرگسالی افراد انجام بدیم باید از دوران نوجوانی که دوران شکل گیری شخصیت آدم هاست کار رو شروع کنیم.

چه نکته ویژه و جذابی از

نوجوون ها دریافت کردین؟

نکته جالب درباره کار کردن با نوجوون ها اینه که در طول کار

خودمون هم همراه بچه ها لذت می بریم و احساسی در ما ایجاد می شه که کار فرهنگی ای که در دست اجراست به نتیجه رسیده و داره به خوبی جلو میره و نتیجه قابل قبولی رو کسب می کنه. شاید سختی هایی هم داشته باشه سروکله زدن با نوجوون های پر شور و شیطون. ولی اتفاقا شیرینی کار هم به همینه و خب این خیلی برام جذابه که نوجوون ها خودشون هم تشنه یادگیری هستن.

چه جور آدم هایی می تونن توی این فضا کار کنن؟

کسایی که می خوان برای این قشر کار کنن باید خیلی مواظب نوجوون ها باشن. چون این قشر آسیب پذیرترین گروه میدان جنگ رسانه ها هستن. این افراد باید به زبان نوجوانان، به تندی ها و رفتارهای اون ها آشنایی داشته باشن. اما متأسفانه افرادی با این ویژگی ها کم هستن. به جورایی مجبوریم چراغ بندازیم و این آدم ها رو کشف کنیم. کسایی که هم شناخت داشته باشن نسبت به نیازهای این دوران و هم بلد باشن با خود نوجوون ها سرو کله بزنن.

هیچ وقت خسته یا پشیمون هم شدین؟

برای کار با نوجوون پشیمونی وجود نداره. ما خودمون فعالیت در این حوزه رو انتخاب کردیم. اگر هم به جاهایی خستگی یا ناراحتی وجود داره از خود نوجوون ها نیست، بلکه گاهی اوقات درباره ناتوانی در قانع کردن بعضی افراد. درباره این که چرما سؤال نوجوان اهمیت داره. اصلا باورم نمیشه که گاهی باید ساعت ها

به برخی از مسؤولان و اهالی فرهنگ توضیح بدم و بازهم متوجه اهمیت این ماجرا نمیشن و اون حمایت لازم رو انجام نمیدن. این اتفاقات جاهایی من رو اذیت کرده، ولی مطلقا باعث دست برداشتن از این راه نشده.

این حمایت هایی که میگین، از طرف کجاها باید صورت بگیره؟

حمایت از نوجوون باید از طرف تمام افرادی باشه که با توجه به موقعیت خودشون می تونن گامی رو در عرصه نوجوان بردارن. ما در حد شبکه امید و با آتن ۲۴ ساعته ای که در اختیار این شبکه است؛ قصد داریم تمام اتفاقات حوزه نوجوان رو پوشش بدیم. شاید فردی بودجه مناسبی بابت فعالیت های فرهنگی داشته باشه که می تونه در این حوزه استفاده کنه یا فرد دیگری که می تونه در حوزه نوجوان قانونگذاری کنه. پس شبکه امید فضا را شفاف سازی کرده و منتظر افراد مؤثر دیگه توی این میدونه. ما سعی کردیم لااقل نهادها و مجموعه های تربیتی امین مثل بسیج و سازمان دانش آموزی و انجمن اسلامی و کانون پرورش فکری رو با فضای رسانه آشتی بدیم و نوجوون ها رو به سمت اینها هدایت کنیم. ولی یادمون نره باید برای حوزه تولید محتوا در زمینه نوجوانان هزینه کرد.

با قله ای که شما در این حوزه متصور

هستین چه مقدار فاصله دارین؟

قله ای که ما در شبکه متصوریم؛ تربیت نوجوانان کشور به سمت حیات طیبه است. چیزی که در سند بنیادین وزارت آموزش و پرورش هم به اون اشاره شده. در این مسیر ما هیچ وقت راضی نمی شیم و همیشه در مسیر پیشرفت قدم بر می داریم. چون این راه، راهی بی پایانه و توی یک راه بی پایان همیشه گفت تا کجا پیش رفتیم؛ فقط میتونم بگم ما به وظایف خودمون عمل کردیم. اما طبیعتا کم و کاستی هایی هم بوده.

نظر شما پیرامون بیانیه اخیر نمایندگان

مجلس درباره نوجوانان چیه؟

این که در راستای منویات رهبر معظم انقلاب، در مجلس مطالبه اتفاق افتاده

گزارش

نوجوان ها درباره تلویزیون چه می گویند

وقتی متوجه شدم پرونده این شماره از نوجوانه درباره سهم ما نوجوون ها از صدا و سیما و محصولات فرهنگی است که برای ما تولید میشه و به مصاحبه هم با مدیر شبکه امید داریم، گفتم جای به گزارش میدانی از خود نوجوون ها که نظرشون رو در این باره بگن، خالیه؛ البته توی این شرایط کرونایی این گزارش میدانی هم در میدان فضای مجازی شکل گرفت و رفتم سراغ نوجوون ها و چند سوال ازشون پرسیدم. اول درباره این که اساسا چقدر تلویزیون می بینن و چه برنامه هایی.

طبیعتا آمار و ارقامی نمی تونم بدم ولی اصولا به بهانه های مختلف سراغ تلویزیون می رفتن گرچه برخی بیشتر پایه تماشا ی اون بودن و برخی کمتر. مثلا **رضا از اصفهان** گفت؛ من علاقه زیادی به تماشا ی تلویزیون دارم و اکثر برنامه های سرگرمی، تالک شو و مخصوصا برنامه های آموزشی رو دنبال می کنم.

یا فاطمه از همدان: بله گاهی می بینم و معمولا از vod تا تلویزیون و صدا و سیما ی کشور خودمون رو دنبال می کنم، در برنامه ها هم بدون توقف و سریال های کره ای رو تماشا می کنم. اما **مبین از گلستان** می گفت؛ من فقط برای فوتبال تلویزیون نگاه می کنم و بین تمام شبکه ها فقط برنامه های ورزشی رو دنبال می کنم.

برخی هم البته برای ندیدن تلویزیون دلیل خاصی داشتن. مثل **محدثه از قم** که گفت؛ در حقیقت من الان خیلی تلویزیون نمی بینم و دلیلش هم درس ها و مشغله های کاریم هستن.

اگر تماشا کنیم کلاس های درسیه که داره از شبکه آموزش پخش می شه.

بعد از اون رفتم سراغ سوال درباره رابطه بچه ها با شبکه امید.

رضا از اصفهان: بله خیلی از اوقات هم شبکه امید رو می بینم و به نظرم برنامه های این شبکه از نظر محتوایی خیلی قوی هستن و برنامه سازهای این شبکه، یک نگاه نو و جدیدی در عرصه تهیه کنندگی برنامه دارن و با یک هدف خوبی در حرکت هستن.

مبین از گلستان: آره چندوقت یکبار نگاه می کنم و شبکه خوبی است اما به نظرم جای پیشرفت هم دارن.

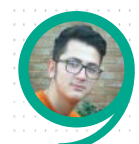
مبینا از تهران: از برنامه های شبکه امید فقط کارتون های لاک پشت های نینجا و پاندای کنگ فوکار رو دیدم و فکر کنم کودک درونم هنوز زنده است، البته این رو هم بگم که اخیرا افسانه دوتنگی رو از این شبکه دنبال می کردم.

معین از مشهد: اعتراف می کنم تا حالا شبکه امید رو ندیدم!

فاطمه از همدان: الان نمی بینم. قبلا سریال جواهری در قصر رو از این شبکه تماشا می کردم و تنها برنامه و سریالیه که از این شبکه تماشا کردم.

علی ۱۸ ساله از تهران: راستش یکم از سن من گذشته و اما به زمانی برنامه کلنچار که گفت و گو محور بود رو دنبال می کردم و این که داخل این برنامه می تونستم حرفامو راحت بگم یک نکته مثبت این برنامه و این شبکه بود.

توی برنامه هایی هم که از نوجوون ها خواستم اسم ببرن. بیشتر از همه کلنچار، رانش، بازی و یزیون، چا پارخانه و پراتنز باز رو اسم بردن.

امیرحسین
علی نیافرید